

Potasch & Perlemoer in textiel

Klucht in drie bedrijven

door

MONTAGUE GLASS

Nederlandse bewerking

Hans Boskamp

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **POTASCH & PERLEMOER IN TEXTIEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MONTAGUE GLASS en HANS BOSKAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2001 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Abraham (Aby) - Potasch, confectionnair

Maurits (Maup) - Perlemoer, zijn compagnon

Angelique Goldmann - ontwerpster

Rosy Potasch - vrouw van Aby

Esther Potasch - zijn dochter

Boris Andrejev - boekhouder/componist

Henri D. Feldmann - advocaat

Mozart Rabiner - vertegenwoordiger

Marc Paschinski - inkoper

Juffrouw Cohen - secretaresse/mannequin

Juffrouw Levin - mannequin

Ltn. Ferguson - beambte vreemdelingendienst

Henri Steuermann - miljardair/philantroop

Senator Murphy - voorname advocaat

Boekencolporteur

Pakjesbesteller

EERSTE BEDRIJF

Als het doek open gaat zitten Andrejev en Juffrouw Cohen aan hun bureau, druk bezig met het ordenen van paperassen. Het kantoor ziet er chaotisch uit. De deur gaat open.

Pakjesbesteller: Goede morgen, ik heb een retourzending voor de Firma Potasch & Perlemoer. Wilt u misschien even tekenen.

Juffrouw Cohen: Goedenmorgen. Komt u maar. Zo? Bedankt. Tot ziens.

Pakjesbesteller: De mazzel (*af door deur*)

Potasch: Ik zeg goeie morgen!

Cohen en Andrejev: Goeie morgen mijnheer Potasch.

Potasch: Nah! Dat noemen ze zomer. Wat een sof-weer. Is mijnheer Perlemoer er nog niet?

Juffrouw Cohen: Nee Mijnheer.

Potasch: Is ie niet geweest ook?

Juffrouw Cohen: Nee Mijnheer.

Potasch: Niet hier geweest ook. Dan is ie laat.

Juffrouw Cohen: Nou?

Potasch: Hij is reuze laat als ik u zeg; Hij is iaat, isie laat. (*pakt foto van zijn dochter van z'n bureau*) Dag schat, - dag lieveling!

Juffrouw Cohen: Wat zegt u?

Potasch: Wat of ik zeg! Hier een foto van mijn kind.

Juffrouw Cohen: Oh!

Potasch: Ja! Ik heb het niet tegen u. Doe me een plezier. Vertel 's even juffrouw Cohen, is er iets nieuws?

Juffrouw Cohen: Er is een zending teruggekomen van Klinger & Feinholz.

Potasch: Oj! Wat willen die gammers?

Juffrouw Cohen: Ik weet het niet. Er was een brief bij.

Potasch: En waarom ligt die brief dan niet hier?

Juffrouw Cohen: Omdat die man net geweest is.

Potasch: Toen die man hier net geweest was, had u net die brief hier neer moeten leggen.

Juffrouw Cohen: Ja! Maar die man was net aan mijn tafeltje.

Potasch: Aan uw tafeltje?

Juffrouw Cohen: Ja!

Potasch: Aan uw tafeltje?

Juffrouw Cohen: Ja!

Potasch: Oj! Alle tafeltjes hier zijn van mij. (*Cohen gooit brief op bureau*) Zeg Juffrouw, vertel 's even. Wat is dat voor een brief neerslingeren?

Juffrouw Cohen: Ach! Dat gezeur altijd!

Potasch: Nah! Wat zeg je van zo'n brutaliteit! Dat mens wordt met de dag brutaler. Hè, kijk 's even, geeft ze me de brief nog verkeerd in mijn handen ook. (*leest brief*) Mijne Heren, wij retourneren u hierbij het Trouville costuum. Aangezien wij er een mode zaak op na houden en geen museum of een handel in carnavals-kleding. In het kort! Het Trouville costuum lijkt net zo veel op de creatie van het huis Deauville als steenkool op diamand. (*gooit brief neer*) Nou! Wat zeg je van zo'n brutaliteit! Andrejev!

Andrejev: Ja Mijnheer.

Potasch: Schrap ze in de boeken. Klinger & Feinholz.

Andrejev: Ja Mijnheer.

Perlemoer: Goeiemorgen!

Cohen en Andrejev: Goeiemorgen mijnheer Perlemoer!

Potasch: Wat ben je Laat!

Perlemoer: Wat zeg je?

Potasch: Ik zeg; Je bent zo laat!

Perlemoer: Ach! Je bent mesjogge! Ik ben zo laat.

Potasch: Zeg! Juffrouw Cohen, wat is dat? Al die sjeieroges, al die rommel op m'n bureau?

Perlemoer: Zeg! Aby wat is? Heibel?

Potasch: Nee!

Perlemoer: Jawel! Ik zie 't aan je ponum.

Potasch: Alweer een bestelling teruggekomen.

Perlemoer: Nee, toch?

Potasch: Voor Kliner & Feinholz bestaat niets anders als die Trouville creatie, maar omdat dat Deauville-costuum niet van ons is, kunnen wij het onmogelijk leveren.

Perlemoer: Ach! Vertel mij wat!

Potasch: Een sof-tekenaar hebben we!

Perlemoer: Eh, een gasseroor.

Potasch: Mazzel moet je hebben, Maurits, als je mazzel hebt, dan kan je de eerste de beste sof van een tekening van een costuum aan je klanten voorzetten, en ze happen er in.

Perlemoer: Ach, vertel mij wat. Juffrouw Cohen! Neem u 's even een brief op!

Potasch: Wat voor brief?

Perlemoer: Aan de Heer Max Pinkel, tekenaar bij de firma Potasch & Perlemoer. Heb u?

Juffrouw Cohen: Ja, mijnheer.

Perlemoer: Waarde Heer.

Potasch: Ja, waarde Heer!

Perlemoer: Ja, zeker.
Potasch: Ach, doe me 'n plezier, waarde Heer!
Perlemoer: Ja zeker, zo begint men een brief. En dan komt 't.
Potasch: Waarde Heer!
Perlemoer: Heb u, waarde Heer?
Juffrouw Cohen: Ja, mijnheer.
Perlemoer: Uw contract met ons expireert deze week en u kan met het contract mee-expireren.
Potasch: Wat is mee-expireren?
Perlemoer: Hij gaat er uit!
Potasch: Hij gaat er uit, we schoppen hem eruit!
Perlemoer: Ja, kunstschtuk, dat zeg ik toch!
Potasch: Je zegt experimenteren.
Perlemoer: Nah. U kan zich...
Potasch: Ja, dat kan ie mijn ook.
Perlemoer: U kan zich vanaf a.s. Zaterdag als ontslagen beschouwen, aangezien uw werkzaam heden bij ons niets waard zijn.
Potasch: Dat is goed, ja dat is goed.
Perlemoer: U zou nog niet eens in staat zijn een behoorlijke tekening te maken op een sigarenzakkie.
Potasch: (*lacht*) Sigarenzakkie heeft gein.
Perlemoer: Gein hè? P.S!
Potasch: P.F.?
Perlemoer: Wat?
Potasch: P F. zet men toch niet onder een ontslagbrief. P.F. wil zeggen, Pin Ferhindert.
Perlemoer: Wie zegt P.F.
Potasch: Ja, Jij hebt gezegd P.F.!
Perlemoer: Heb ik gezegd P.F.?
Potasch: Ja, wat heb je dan gezegd?
Perlemoer: Ik heb gezegd Pes.
Potasch: Wat is Pes?
Perlemoer: Gewoon P.S. heb ik gezegd.
Potasch: Bij mijn gezond. Ik verstond je P.F.
Perlemoer: Ja, ik ben een beetje mesgogge. Heb u P.S.
Juffrouw Cohen: Ja, mijnheer.
Perlemoer: Gelieve van deze bemerking goeie nota te nemen.
Potasch: Ja en neemt u er ook goeie nota van dat u een charlatan en een bedrieger bent en dat uw ontwerpen voor niets deugen.
Potasch: Uw toegenegen Potasch.
Perlemoer: ...en Perlemoer er bij.
Potasch: Maurits, nou moeten we meteen beginnen een nieuwe

tekenaar te engageren.

Perlemoer: Ja, en we moeten proberen hem te houden ook.

Potasch: Aardige kunst, ja.

Perlemoer: Want men kan een tekenaar niet zo uitschelden als men dat zijn compagnon doet. Weet U?

Potasch: Begin je weer?

Perlemoer: Nou ja, ik zeg maar zo.

Potasch: Ik vraag je alleen, begin je weer met me.

Perlemoer: Als jij nu maar begrijpt wat ik bedoel, ben ik tevreden,

Potasch: Ga jij je gang maar hoor.

Perlemoer: Juffrouw Cohen?

Juffrouw Cohen: Ja mijnheer.

Perlemoer: Om 11 uur precies komt de inkoper van Gans uit Cincinnati komt even hier.

Potasch: Je meent het?

Perlemoer: Ja, die komt even de monsters keuren. Vertel u 's even, zijn alle mannekwijns er al?

Juffrouw Cohen: Ja mijnheer.

Perlemoer: Ja? Juffrouw Levin?

Potasch: Ja en juffrouw Silberman?

Juffrouw Cohen: Die is er zeker, ja.

Perlemoer: Oj, waarom juffrouw Silberman?

Potasch: Dat zal ik je vertellen, Maurits. Kijk, juffrouw Silberman is een schoonzuster van een achtertante van een nicht van mijn vrouw.

Perlemoer: Daar heb je 'm met z'n mispoge, daar heb je hem met z'n Familie.

Potasch: En waarom niet?

Perlemoer: Aby, je weet, hoe ik over familieleden van vrouws kant denk.

Potasch: Mag ik het ook even weten?

Perlemoer: Als ze weinig geld hebben lopen ze je de deur plat, als ze aan lager wal bennen, dan zorgt je vrouw er voor dat ze je sigaren roken en je dassen dragen, en als je de mazzel hebt dat je dezelfde halswijdte hebt, nah, dan kan je je leven lang boorden en overhemden voor twee kopen. Wat ik je zeg, familieleden van vrouws kant; H.Z.O.!

Potasch: Oj? Wat is H.Z.O.?

Perlemoer: Hang ze op. Juffrouw Cohen drie creaties en een beetje vlug alstublieft.

Juffrouw Cohen: Ja, maar Juffrouw Levin is er nog niet.

Juffrouw Levin: Ik ben er wel. Ik ben net binnengekomen.

Perlemoer: Wat zeg u juffrouw? U is net binnengekomen, zeg u?

Juffrouw Levin: Nou ikke eh.

Perlemoer: Wat zeg u?

Potasch: Ze zegt; nou ikke.

Perlemoer: Ja, dat versta ik wel. Zeg 's even juffrouw. Wat voor een soort zaak, denkt u dat we hier hebben. Een tingeltangel of een ministerie? Wat zeg je van de brutaliteit? Om half tien komt ze binnen. Het enige wat ze zegt is: Ik ben net binnengekomen.

Juffrouw Cohen: Ach mijnheer Perlemoer, het is mijn schuld. Ik heb u vergeten te vertellen, dat ze opgebeld heeft, dat haar grootmoeder ziek is.

Perlemoer: Oh! Had u gebeld, dat Opoe ziek was. Vind u dat hetzelfde als kommen, juffrouw Levin? En als er nou een klant gekomen was, en die had gezegd ik wil een jurk zien aan het lijf van een mannekwijn? Had ik dan moeten zeggen; Kijkt u maar even door de telefoon. Juffrouw, een model kan haar zaken niet per telefoon afhandelen.

Juffrouw Levin: (*huilend*) Nou, ik heb toch zeker opgebeld om te zeggen, dat m'n grootmoeder ziek was.

Potasch: Ah, Maurits, nebbisch. Als d'r grootmoeder nou ziek is.

Perlemoer: Aby, schlemiel! D'r grootmoeder is altijd ziek.

Potasch: Ik ken die grootmoeder toch niet.

Perlemoer: Nou waar bemoei je je dan mee. Nou kijk daar 's even. Juffrouw staat u niet te huilen over m'n mooie stoffen heen. Gaat u weg! Kijk daar 's even kletsnat van het water.

Potasch: Ah! Je drijft weer over.

Perlemoer: Oh, oh, oh, wat is dat grietje lelijk als ze huilt. Aby, bij mijn gezond, ze is bijna net zo lelijk als jouw nicht Silberman.

Potasch: Ik wist wat er komen zou hoor. Mijn nicht Silberman heeft geen mooi gezicht, maar ze heeft een pracht figuur.

Perlemoer: Oj! Kan jij verliefd worden op een figuur, als er geen gezicht op zit?

Potasch: Geschmacksache!

Perlemoer: Ja!

Potasch: Geschmacksache!

Perlemoer: Ja, zijn we nou hier gekomen om geschmacksache te behandelen of om zaken te doen. Nah, Aby, hoor even!

Potasch: Nee!

Perlemoer: Advocaat Feldmann, die heeft me gezegd. Die heeft de belofte gekregen van de ontwerper van het Deauvillecostuum, die zal even bij ons kommen, om met ons te komen schmoezen over een eventueel bij ons in betrekking komen. Nou ja, wat we dan verliezen aan die mijnheer Pinkel, dat winnen we aan hem.

Potasch: Maurits, emmes?

Perlemoer: Bij mijn gezond.

Potasch: Reusachtig!

Perlemoer: Goed hè?

Potasch: Die zullen we engageren, die zullen we engageren, wat het kost, kost het. Engageren.

Perlemoer: Zeg 's even, Aby, wat is dat?

Potasch: Nee, laat mij nou even gaan.

Perlemoer: Nee, vertel 's even wat is dat?

Potasch: Wat?

Perlemoer: Tien jaar lang zijn wij compagnons en ineens neem jij nou een besluit zonder mij er in te kennen? Wat is dat?

Potasch: En waarom niet? Max Pinkel is een softekenaar.

Perlemoer: Hij vertelt mij wat.

Potasch: Ja zeker.

Perlemoer: Wie heeft hem dan aangenomen? Ik niet.

Potasch: Ik heb 'm aangenomen?

Perlemoer: Ja zeker! Jij hebt hem aangenomen.

Potasch: ik heb 'm aangenomen?

Perlemoer: Ja! Jij hebt 'm aangenomen.

Potasch: Nou! Dat is een brutaliteit. Wie heeft hem bij mij gerecommandeert als een werkkraacht van de eerste rang?

Perlemoer: Recommanderen dat is twee, aannemen is heel iets anders.

Potasch: Het is goed hoor, jongen. Ik heb hem aangenomen.

Perlemoer: Ja, toch heb jij hem aangenomen.

Potasch: Ik heb 'm aangenomen?

Perlemoer: Ja, jij hebt 'm aangenomen.

Potasch: Maar jij had 'm nodig!

Perlemoer: Wat? Had ik 'm nodig?

Potasch: Nee! Je had 'm niet nodig.

Perlemoer: Aby! Had ik 'm nodig?

Potasch: Ah, Maurits, doe me een plezier.

Perlemoer: Nou, Aby! Bij mijn leven, jij hebt geloof ik vergeten hoe men de waarheid spreken moet.

Potasch: Hoe bestaat het! Hoe bestaat het! Hoe kan de ene compagnon de andere steeds een leugenaar noemen?

Perlemoer: Ja, je zegt 't me maar in m'n gezicht.

Potasch: Nee, jongen, nee. Ik zal je geen leugenaar noemen, ook al denk ik 't. Egh, Maurits, vertel 's even, een sigaartje?

Perlemoer: Wat?

Potasch: Wil je een sigaartje hebben?

Perlemoer: Sigartje. Krijg ik van jou een sigaartje?

Potasch: Nou ja. Heb ik gekregen vam Mackkliniski. Rook 'm met gezond.

Perlemoer: Nou bij mijn gezond, je bent toch een gesjiewes hoor!

Potasch: Waarom zullen wij de hele dag bonje maken? Narrisjkat. Hier, hier. Een portret van m'n vader zaliger. Hier, die heeft altijd gezegd; jongetje, Aby vrede en als er vrede is dan.....

Perlemoer: *(heeft sigaar aangestoken)* Nou, Aby! Aby! Bij mijn gezond: Ik had liever gehad, dat je me een leugenaar had genoemd, voordat je me zo'n pompschtok in m'n mond had geduwd.

Potasch: Wat is?

Perlemoer: Hoor even! Hij vraagt wat is?

Potasch: Ja, wat is?

Perlemoer: Nou ruik even de serage, de stank, Als je weer 'ns iets cadeau krijgt, doe er je zwager maar een plezier mee maar niet mij,

Potasch: Mopperen hè, altijd mopperen. Zal ik jou 'ns iets vertellen. De melk, die jij als zuigeling naar binnen hebt gekregen, is azijn in je lijf geworden, die is gaan hotten, die is gaan schiften. Daarvandaan ben jij geschift.

Perlemoer: Ja! Je zegt 't maar hoor!

Rabiner: *(komt binnenstormen en zwaait beide compagnons de armen uit het lid, neemt op een vreemde manier z'n hoed af)* Dag Heren, dag mijnheer Perlemoer, mag ik u even de hand drukken. Dag mijnheer Potasch, het is me een waar genoegen, heren.

Perlemoer: Zeg, mijnheer, dat genoegen van u, noodzaakt u toch niet mijn arm uit het lid te zwaaien?

Rabiner: Neemt u me niet kwalijk, mijnheer Perlemoer, enthousiasme, begrijpt u wel!

Perlemoer: Gaat u even zitten, mijnheer... eh..?

Rabiner: Heel graag.

Potasch en Perlemoer: Hoe heet u ook al weer?

Rabiner: Rabiner, Mozart Rabiner.

Perlemoer: Kijk 's hoe mesjogge hij z'n hoed afneemt.

Rabiner: Mag ik even, heren.

Perlemoer: Gaat u zitten.

Rabiner: Heren, naar ik heb vernomen gaat uw vertegenwoordiger, mannetje Immerglick, u verlaten, nietwaar?

Perlemoer: Nee, mijnheer, we schoppen hem eruit, dat is een reuze kwajongen, vertel u hem maar gerust; we hebben hem ontslagen.

Rabiner: En nu zoekt u dus een eersteklas verkopertje? Kom ik even met u praten, begrijp u wel?

Potasch: Vertel u 's even, mijnheer eh....

Rabiner: Rabiner.

Potasch: Hup, daar gaat ie weer met z'n hoedje. Vertel u me 's mijnheer Rabiner, heb ik u niet 's ontmoet bij Eetje Mandelberg?

Rabiner: Kleine Eetje Mandelberg? Achterneven zijn we. Mijn vrouw's zuster is een schoonzuster van de broer van Eetje Mandelberg.

Perlemor: God! Daar heb je er weer één met z'n mispogel

Rabiner: Eduard heeft altijd tegen me gezegd; jongen, als jij ooit noch 's tot mijn zaak zou willen toetreden, dan...

Perlemoer: Mijnheer Rabiner, doet u me nou één plezier en smoes u nou niet over die mijnheer Mandelberg. Mijnheer, wat die zegt interesseert ons geen van tweeen een cent.

Potasch: Nee! Dat is niet interessant!

Perlemoer: Maar vertel u 's even, ken u misschien an eh..

Potasch: An wie?

Perlemoer: An ene Simon Kuhner, inkoper van de afdeling mantels?

Rabiner: Nou, nee! Als wij in Boston zijn gaan we altijd een kleintje koffie drinken, We zijn als broers.

Perlemoer: Ja! Dat ken ik. Drinkebroers!

Rabiner: Aardige Kunst! Maar toch wil ik u wel zeggen, dat ik zeer intiem ben met verschillende inkopers, hoor! Even een grote naam, heren?

Perlemoer: Ja! Vertel u 's even.

Rabiner: Simon Trichter, Karteer, Baum & Springfield!

Perlemoer: Ach! Ga weg! Daar krijgen we al twee jaar lang geld van voor geleverde goederen.

Rabiner: Nou ja, als u noch geld van hem krijgt, wed ik dat u Julius Tannebaum ook kent?

Potasch: Nou ja! Kennen en kennen is twee. Een jaar of wat geleden hebben we 's geprobeert zaken niet hem te doen.

Rabiner: Aardige jongen, mijnheer Potasch.

Potasch: Nee!

Rabiner: *(schuift z'n stoel bij)* Een reuze aardige jongen. In '60 zijn we samen afgevaardigde geweest naar de nationale vergadering ter bescherming van loslopende honden. Zal ik u even vertellen. Dat komt zo!

Potasch: Mijnheer, mijnheer, mijnheer.

Rabiner: Hij zegt, doet u mij een plezier.

Potasch: Mijnheer, mijnheer, zoudt u mij één genoeg kunnen doen?

Rabiner: Natuurlijk, mijnheer Potasch,

Potasch: Zoudt u woorden misschien kunnen uitzoeken, waar geen P in voorkomt. Kijk, als u de letter P zegt, dan spritzt u zo. U hebt een uitgesproken vochtige P.

Perlemoer: Mijnheer Rabiner, houdt u de P wat in.

Rabiner: Maar nog even terug te komen op die katten en honden.

Perlemoer: Ach, mijnheer, wat schiet ik nou op met katten en honden.

Potasch: Mijnheer, vertel u alleen maar 's even, kunt u een partij goed voor ons verkopen?

Rabiner: Ik zal u 's even heel wat anders vertellen. Laten we aannemen Julius Tannebaum wordt een partij goed aangeboden. Hij weet niet zal ie nee zal ie ja kopen. Even een telegram naar Mozart Rabiner. Ik kom er bij. Bekijk het goed. Als ik zeg ja kopen, koopt ie ja, als ik zeg nee kopen koopt ie nee. Ken u aan Rozewater?

Perlemoer: Wie? Zeg u. Wie?

Potasch: Maurits, ken jij aan Rozewater?

Perlemoer: Rozewater, zeg u, Rozewater? Met die bekende voornaam?

Potasch: Bij mijn gezond. Die is reusachtig, hoor! Zeg! Mijnheer lijkt er een beetje op.

Rabiner: Even serieus, heren. Laten wij nou 's even aannemen, u bied Rozewater een partij goed aan. Als ik zeg ja kopen, koopt ie ja, als ik zeg nee kopen, koopt ie nee, al geeft u het hem cadeau hoor.

Perlemoer: Zeg, mijnheer Rabiner, als ik u zo hoor smoezen, schijnt u heel wat kennissen te hebben bij de heren inkopers?

Rabiner: Wat is heel wat, mijnheer Perlemoer. Ik ken ze allemaal.

Perlemoer: Ja goed en wel. Maar kennen ze u, daar gaat het om.

Rabiner: Nou, zullen ze me niet kennen. Zeer eigenaardige manier om te bewijzen, nietwaar? Als ik u nou zeg, heren, ik ben net zo intiem met ze thuis, als in de zaak.

Potasch: Maurits! Het zit 'm niet alleen in de P, hoor! Mijnheer Rabiner, weet u wat u nou doet? Komt u morgen om elf uur even terug. Misschien bent u dan wat opgedroogd. Zullen we zien dat we u een contractje geven, hoor.

Rabiner: U gééft me een contract.

Perlemoer: Oh ja? Bent u daar zo zeker van?

Rabiner: Zo zeker, als twee maal twee vier, heren. Mozart Rabiner's werk spreekt voor zich zelf. Referenties overbodig. Mijnheer Perlemoer reuze aardig zaken met U te hebben gedaan. Mijnheer Potasch. Als ik U zeg komt prima voor mekaar. Mazzel en broche, heren. *(gaat af)*

Perlemoer: Nou, bij mijn gezond, hij heeft nog schwitzhanden ook.

Potasch: Drijf ben ik, drijf, Maurits, Nou ja, ik zal je wat vertellen. ik geloof niet dat die sauger z'n tijd zal verslapen.

Perlemoer: Ach! Weet ik veel! Ik heb wel meer van die schreeuwers gehoord, maar als het er op aankwam konden ze nog geen spaeg water verkopen in de woestijn Sahara.

Potasch: Ja! Wat heeft die sauger nou met de Sahara te maken.
(*Andrejev laat een kasboek op de grond vallen*) Andrejev! Je laat iets vallen, jongen.

Perlemoer: Aby? Hoe lang moeten we die schlemiel nou nog hier houden?

Potasch: Nebbish! Een geschiewes!

Perlemoer: Oj! Wat heb ik aan een geschiewes, als er geen hersens in zitten. Heeft ie me vorige week een kwitantie geschreven van 80 dollar voor Perlstein.

Potasch: Nou en?

Perlemoer: Had maar liefst 800 moeten wezen. Als ik je zeg, van opera en muziek daar heeft ie verstand van, maar van boekhouden, nah.

Potasch: Ach, jongen. Daar heb je geen idee van, hoe een genot het is, om naar die jongen te luisteren, als ie daar 's avonds aan die vleugel is gezeten. Wat ie er uit haalt. Als ik je zeg, ik heb hem moederziel alleen een quatermains zien spelen. Die jongen is reuze muzikalisch.

Perlemoer: Wat heb ik nou aan muzikalisch? Heb ik hier een muziekwinkel? En dan het karakter van zo'n jongen?

Potasch: Aardige fijne jongen.

Perlemoer: Ach, weet ik veel. Zo van de straat heb je hem opgenomen, zonder een enkele referentie. Zo iemand geeft men toch niet de kas of het chequeboek in z'n handen. Mesjokke ben je.

Potasch: En jij hebt geen mensenkennis. En dan daarbij. Die jongen spreekt perfect zijn talen. Z'n Frans z'n Duits z'n Engelg, z'n Nederlands. Z'n Engels spreekt ie ja zo zuiver als wij. Misschien nog een tikkie zuiverder. En wat had je dan gewild. Dat ik die arme schlemiel van honger en gebrek om had laten komen. Je maakt mij een beetje ibbel. Sommige mensen nemen alleen een compagnen, als de zaken slecht gaan, kunnen ze de schuldop hun compagnon gooien, gaan de zaken goed, nemen ze alleen de eer voor zich zelf. Compagnons...Oah!

Perlemoer: Nou! Die ze uigevonde heeft, is een mensenhater weet je dat?

Andrejev: Neemt u me niet kwalijk. Maar het was onmogelijk, voor me om niet te verstaan, wat u zei. Als u er geen bezwaar tegen heeft zou ik graag aan het eind van de week willen vertrekken.

Perlemoer: Oh ja? Nou mijn zegen heb je!

Potasch: Vertrekken, jongen, waarom?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto